

uppfyller de kriterier som anges i artikel 17 i nämnda förordning, även om tillsynsorganet enligt nationell rätt endast är behörigt att ogiltigförklara sådana villkor för ersättning?

2. Ska artikel 17 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1371/2007 av den 23 oktober 2007 om rättigheter och skyldigheter för tågresenärer tolkas på så sätt att ett järnvägsföretag inte är skyldigt att utbetala ersättning av biljettpriset vid force majeure, antingen i analogi med tillämpningen av ansvarsfrihetsgrunderna i förordning (EG) nr 261/2004, förordning (EU) nr 1177/2010 eller förordning (EU) nr 181/2011 eller genom att sådan ansvarsfrihet som föreskrivs i artikel 32.2 i de enhetliga rättsreglerna för avtal om internationell transport av resande på järnväg (CIV, bilaga I till förordningen) anses avse även fall beträffande ersättning av biljettpriset?

(¹) EUT L 315, s. 14

**Begäran om förhandsavgörande framställd av
Verwaltungsgericht Hannover (Tyskland) (Tyskland) den
13 oktober 2011 — Laurence Prinz mot Region Hannover**

(Mål C-523/11)

(2012/C 13/09)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Hannover (Tyskland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Laurence Prinz

Motpart: Region Hannover

Tolkningsfrågor

Utgör det en gemenskapsrättsligt obefogad inskränkning av rätten att fritt röra sig och uppehålla sig enligt artiklarna 20 FEUF och 21 FEUF, när en tysk medborgare som är bosatt i Tyskland och som studerar vid en läroanstalt i en medlemsstat i Europeiska unionen enbart beviljas studiebidrag enligt den federala lagen om individuellt studiebidrag (Bundesausbildungsförderungsgesetz, BAföG) för studier vid denna i utlandet belägna läroanstalt för ett år på grund av att hon inte var stadigvarande bosatt i Tyskland sedan minst tre år då utlandsvistelsen påbörjades?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht
Hamburg (Tyskland) den 20 oktober 2011 — Novartis
Pharma GmbH mot Apozyt GmbH**

(Mål C-535/11)

(2012/C 13/10)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Hamburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Novartis Pharma GmbH

Svarande: Apozyt GmbH

Tolkningsfråga

Omfattar begreppet "utvecklats", i första meningen i punkt 1 i bilagan till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 av den 31 mars 2004 om inrättande av gemenskapsförfaranden för godkännande av och tillsyn över humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel samt om inrättande av en europeisk läkemedelsmyndighet (¹), även sådana processer genom vilka delkvantiteter av ett färdigt läkemedel som "utvecklats" i enlighet med nämnda förfaranden, med stöd av recept utskrivna av en läkare och på uppdrag av denne hålls över i en annan behållare, varvid läkemedlets sammansättning inte påverkas, särskilt "utveckling" av omedelbart användbara sprutor som fylls med ett läkemedel som godkänts i enlighet med förordningen?

(¹) EUT L 136, s. 1

**Begäran om förhandsavgörande framställd av
Oberlandesgericht Wien (Österrike) den 20 oktober 2011
— Bundeswettbewerbsbehörde mot Donau Chemie AG
m.fl.**

(Mål C-536/11)

(2012/C 13/11)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Wien

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Bundeswettbewerbsbehörde

Svarande: Donau Chemie AG, Donauchem GmbH, DC Druck-Chemie Süd GmbH & Co KG, Brenntag Austria Holding GmbH, Brenntag CEE GmbH, Ashland-Südchemie-Kernfest GmbH och Ashland Südchemie Hantos GmbH

Tolkningsfrågor

1. Utgör unionsrätten, särskilt med hänsyn till domstolens dom av den 14 juni 2011 i mål C-360/09, Pfeleiderer, hinder för en nationell kartellrättslig bestämmelse, enligt vilken det (även) i mål där artikel 101 eller 102 FEUF, jämförd med förordning nr 1/2003/EG⁽¹⁾, tillämpas utan undantag endast är tillåtet att ge tredje män, som inte är parter i målet, tillgång till handlingarna i målet, för att kunna förbereda en skadeståndstalan gentemot mot deltagarna i en kartell, om alla parter i målet lämnar sitt samtycke därtill, och enligt vilken domstolen inte har möjlighet att i det individuella fallet göra en avvägning mellan de av unionsrätten skyddade intressena, för att avgöra under vilka förutsättningar sådan tillgång till handlingarna ska beviljas eller förvägras?

För det fall fråga 1 besvaras nekande:

2. Utgör unionsrätten också hinder för en sådan nationell bestämmelse, om denna visserligen gäller på samma sätt för ett rent nationellt kartellmål och inte heller innehåller någon särskild ordning med avseende på dokument som kommer ifrån personer som beviljats förmånlig behandling, men liknande nationella bestämmelser om andra typer av mål, särskilt vad avser civilprocess, oavsett partsställning, och straffprocess, ger möjlighet till tillgång till handlingarna i målet, utan att parterna har lämnat sitt samtycke, under förutsättning att den tredje man som inte deltar i målet kan styrka ett rättsligt intresse av att få sådan tillgång, och det inte föreligger överordnade intressen hos andra personer eller det allmänna, som utgör hinder för att medge tillgång i det konkreta fallet?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Højesteret (Danmark) den 26 oktober 2011 — Dansk Jurist- og Økonomforbund som för talan för Erik Toftgaard mot Indenrigs- og Sundhedsministeriet

(Mål C-546/11)

(2012/C 13/12)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Højesteret

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Dansk Jurist- og Økonomforbund som för talan för Erik Toftgaard

Motpart: Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 6.2 i sysselsättningsdirektivet⁽¹⁾ tolkas så, att medlemsstaterna endast kan föreskriva att det inte utgör diskriminering att fastställa en åldersgräns för att komma ifråga för eller ha rätt till förmåner, när det gäller företags- och yrkesbaserade system för social trygghet, i sådana fall då dessa system avser pensions- eller invaliditetsförmåner?
2. Ska artikel 6.2 tolkas så, att möjligheten för att fastställa en åldersgräns endast avser inträde i systemet, eller ska bestämmelsen tolkas så, att möjligheten för att fastställa en åldersgräns även avser rätten att uppbära förmåner från systemet?

3. Om fråga 1 ska besvaras nekande:

Kan uttrycket "företags- och yrkesbaserade system för social trygghet" i artikel 6.2 anses omfatta ett sådant system som systemet för beredskapslön i 32 § tjänstemannalagen (tjänstemandsloven), enligt vilken en tjänsteman, som ett särskilt skydd mot uppsägning på grund av indragning av tjänst, behåller sin lön i tre år och därvid fortsättningsvis får tillgodoräkna sig pensionsgrundande anställningstid mot att stå till förfogande för annan lämplig tjänst?

4. Ska artikel 6.1 i sysselsättningsdirektivet tolkas så, att den inte utgör hinder för en nationell bestämmelse såsom § 32 fjärde stycket punkt 2 tjänstemannalagen, enligt vilken beredskapslön inte ska utbetalas till en tjänsteman vars tjänst dras in, om vederbörande har uppnått den ålder då folkpension kan utgå?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet (EGT L 303, s. 16).

Talan väckt den 28 oktober 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien

(Mål C-547/11)

(2012/C 13/13)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: B. Stromsky och D. Grespan)

Svarande: Republiken Italien